

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 lipca 2009 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2009 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w lit. a, w pkt 9a wyrazy "ze środków" zastępuje się wyrazami "z funduszy";
- 2) w art. 1 w lit. b, pkt 67 otrzymuje brzmienie:
"67) wartość otrzymanych przez pracownika w związku z finansowaniem działalności socjalnej, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, rzeczowych świadczeń oraz otrzymanych przez niego w tym zakresie świadczeń pieniężnych, sfinansowanych w całości ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych, łącznie do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 380 zł; rzeczowymi świadczeniami nie są bony, talony i inne znaki, uprawniające do ich wymiany na towary lub usługi,";
- 3) w art. 1 lit. a i b oznacza się jako pkt 1 i 2;
- 4) w art. 3 wyrazy "z dniem ogłoszenia" zastępuje się wyrazami "po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2009 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i uchwalił do niej 4 poprawki. Poprawki mają charakter doprecyzowujący, porządkujący i uzupełniający regulacje uchwalone przez Sejm.

Poprawka nr 1 ujednocila terminologię ustawy. Przyjmując tę poprawkę Senat dał wyraz sformułowanej w § 10 Zasad techniki prawodawczej regule, zgodnie z którą do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami. W art. 21 ust. 1 pkt 9 nowelizowanej ustawy ustawodawca posłużył się określeniem "fundusze", natomiast stanowiąc o tym samym w dodawanym pkt 9a użyto wyrazu "środki".

Zgodnie z przyjętym przez Sejm brzmieniem art. 21 ust. 1 pkt 67 wolne od podatku dochodowego są m.in. kwoty otrzymane przez pracownika ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych, wydatkowane na cele działalności socjalnej, o której mowa w przepisach o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Przepis ten nie pozwala przesądzić, czy otrzymane przez pracownika kwoty mają być wydatkowane na cele działalności socjalnej przez pracownika, czy też przez pracodawcę lub związek zawodowy. Literalne brzmienie przepisu wskazuje na pierwsze z powyższych rozwiązań. Biorąc jednak pod uwagę definicję działalności socjalnej z art. 2 pkt 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie sposób jest wskazać właściwe rozwiązanie. Ponadto w związku z tym przepisem nasuwały się wątpliwości dotyczące kwestii dokumentowania wydatkowania przez pracownika przedmiotowych kwot. Niezgodne z wolą ustawodawcy jest również odniesienie jednego z warunków zwolnienia tj. "sfinansowania /świadczenia/ **w całości** ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych lub funduszy związków zawodowych" wyłącznie do rzeczowych świadczeń (warunek ten nie odnosi się do świadczeń pieniężnych). Mając na względzie konieczność sformułowania przepisu przewidującego zwolnienie podatkowe adekwatnie do woli ustawodawcy, w sposób jednoznaczny, oraz dążąc do zapewnienia komunikatywności tego przepisu Senat uchwalił poprawkę nr 2.

Rozpatrzona ustawa wprowadzając zmiany do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oznacza je kolejno literami a i b. Tymczasem, zgodnie z ugruntowaną praktyką, potwierdzoną § 56 Zasad techniki prawodawczej, w obrębie artykułu zawierającego wyliczenie wyróżnia się dwie części: wprowadzenie do wyliczenia oraz punkty. W związku z tym, Senat uchwalił poprawkę nr 3.

W przepisie art. 4 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych przewidziano, jako zasadniczy, czternastodniowy okres *vacatio legis*. Wyjątki od tej zasady określa art. 4 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. Należy także pamiętać, że odstępianie od minimalnej *vacatio legis*, w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, musi znaleźć odpowiednie uzasadnienie. Argumenty takie nie zostały wystarczająco przedstawione przez projektodawców ustawy. W uzasadnieniu do przedłożenia (druk nr 2045) można jedynie przeczytać, że "ważnym interesem państwa jest jak najszybsze uregulowanie kwestii, o której mowa w projekcie". Biorąc pod uwagę art. 2 rozpatrzonej ustawy, zgodnie z którym ma mieć ona zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2009 r., oraz kierując się dyrektywą zapewnienia adresatom norm prawnych odpowiedniego okresu dostosowawczego, Senat uznał, że nie ma potrzeby rezygnowania z zachowania choćby minimalnego okresu pomiędzy ogłoszeniem a wejściem w życie nowelizacji (poprawka nr 4). Zwolnienia od podatku znajdą bowiem zastosowanie w stosunku do wszystkich świadczeń wypłaconych w 2009 r. bez względu na rzeczywisty termin wejścia w życie ustawy.